

اشرفی اصفهانی:

در دولت‌های نهم و دهم به بیت‌المال رحم نشد

● **ایرنا:** حجت‌الاسلام «محمد اشرفی اصفهانی»، رئیس هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری نهاد ریاست‌جمهوری، گفت: تحریم‌ها شرایطی ایجاد کرد که دولت ناگزیر به دورزدن تحریم‌ها و قدم‌گذاشتن به بیراهه می‌شد که آن شرایط، بستری برای سوءاستفاده مالی بود. او عمده پرونده‌های تخلفات و سوءاستفاده‌های مالی بزرگ را مربوط به دولت‌های نهم و دهم عنوان کرد و افزود: «از آنجا که میادلات در بستر طبیعی قرار نداشت و راه صحیح گم شده بود، دولت ناچار به بیراهه رفت». او با اشاره به اینکه در هیچ‌یک از دولت‌های بعد از انقلاب چنین سوءاستفاده‌هایی رخ نداده است، ادامه داد: «در دولت‌های نهم و دهم قطع‌نامه‌ها و تحریم‌های گسترده‌ای تصویب و اعمال شد که از این فرصت سوءاستفاده کردند و به بیت‌المال رحم ننشد». او ادامه داد: «افراد فرصت‌طلب در گذشته منافعی داشتند که در شرایط کنونی این منافع را از دست‌رفته می‌بینند. این‌انسان‌های حریص به مال دنیا، هیچ‌گاه حرصشان پایان نداشت و همچنان دنبال این بودند که تحریم‌ها وجود داشته باشد و آنها همچنان میلیاردها دلار به جیب بزنند». او افزود: «این افراد دیگر جایگاهی در کشور ندارند و از طرف دیگر در روز قیامت باید پاسخ‌گوی اعمال خود باشند». او درخصوص پرونده‌های تخلفات اداری در نهاد ریاست‌جمهوری گفت: «بیش از ۸۰۰ پرونده برای رسیدگی از سازمان بازرسی کشور به هیأت تخلفات اداری نهاد ارسال شده است». او ادامه داد: «از مجموع ۸۰۰ پرونده ارسال‌شده، ۲۰۰ پرونده مورد رسیدگی قرار گرفته که برای نیمی از آنها حکم برائت صادر شد و برخی نیز به حکم قانون محکومیت داشته‌اند که برمبنای جرم محکوم شده‌اند». او با اشاره به اینکه برخی تخلفات دانه‌درشت‌ها در قوه‌قضائیه رسیدگی می‌شود، گفت: «ما از روند رسیدگی به این پرونده‌ها اطلاعی نداریم». اشرفی‌اصفهانی اضافه کرد: «در برخی موارد، پرونده‌های سوءاستفاده مالی در دست ماست که فرد خود را قبل از رسیدگی، بازنشسته کرده و ما حق ورود به پرونده‌های افراد بازنشسته را نداریم و در نهایت قوه قضائیه آنها را رسیدگی می‌کند».

مهسا جزینی: رئیس صداوسیما نقدها را قبول ندارد. «محمد سرافراز» که در روزهای بعد از توافق و صدور قطع‌نامه شورای امنیت، اظهارات طرف غربی و منتقدان داخلی و خارجی را به قدر کفایت پوشش داده است، هدف خود را «آگاه‌شدن مردم می‌داند. «سرافراز» دیروز بعد از حضور در کمیسیون فرهنگی مجلس به «خانه ملت» گفته است: «باید مردم نسبت به اظهارات طرف غربی و نیز دیدگاه‌های کارشناسان داخل کشور در خصوص این مذاکرات آگاه باشند ولی عده‌ای توقع دارند فقط حرف‌های موافقان مطرح شود و پوشش صداوسیما یک‌طرفه باشد؛ که این امر رویکرد ما نبوده است. این رویکرد به آن معنا نیست که دیدگاه‌های طرف غربی و آمریکایی‌ها درباره مذاکرات منعکس نشود زیرا به‌رحال آنها نیز اظهاراتی دارند و تهدیدهایی را در قبال سیاست‌های ایران انجام می‌دهد که قرار نبوده از سوی صداوسیما سانسور شود».

ظهور منتقدان در سیما

این گشاده‌دستی در طرح گفته‌های منتقدان توافق و تمایل صداوسیما به سانسورنکردن نظرات، رویکرد اخیر رسانه ملی و صرفاً در موضوع توافق هسته‌ای است. چنین میلی را «رسانه ملی» درباره شش قطع‌نامه‌ای که پیش از این علیه ایران از سوی شورای امنیت صادر شد، از خود نشان نداده بود. پرسش این است که اگر «آگاهی» و پوشش نظرات مخالفان و موافقان دغدغه رسانه ملی است چرا آن را در رویه کلی این رسانه نمی‌توان دید؟ خیلی‌ها در داخل معتقد بودند صدور قطع‌نامه‌های پیشین و تحریم‌های پی‌درپی تا حد زیادی متأثر از عملکرد اشتباه دولت نهم و دهم بود. به اعتقاد آنها، دولتی که قطع‌نامه‌ها را «کاغذپاره» می‌خواند و معتقد بود تا جایی‌که می‌خواهند قطع‌نامه بدهند تا محل صدورش پاره شود! پس با آغوش باز به استقبال تحریم می‌رفته است. صدای این منتقدان اما هیچ‌وقت در رسانه ملی شنیده نشد. منتقدان با روایت «سرفراز» موافق نیستند و به اعتقاد آنها سیمای ملی به سیمای دلواپسان نزدیک‌تر است. به اعتقاد آنها تصویر توافقی که از خروجی صداوسیما بیرون می‌آید چندان با سیمای واقعی توافق هم‌سو نیست. وجوه منفی آن برجسته‌تر و دستاوردهای آن کمرنگ‌تر شده است. این را حتی «علی‌اکبر ولایتی» وزیر اسبق خارجه و مشاور بین‌الملل مقام‌مظهری هم متوجه شده وقتی کنایه‌وار به مجری صداوسیما در

سیاست

دست‌پیش سرافراز

رئیس صداوسیما: انتقادهای دولت سیاسی است

یک برنامه خبری می‌گوید: «اینکه در مورد توافق هرچه بگوییم، شما قانع نشوید، به خودتان مربوط است؛ غرض ما مجادله نیست. آنها که حرف ما را می‌شنوند قضاوت می‌کنند». این جمله «ولایتی» را اگر کنار این پاسخ او به مجری که «اگر توافق را «بد» توصیف کنیم، بی‌انصافی کرده‌ایم» قرار دهیم، آن وقت سخن او معنادارتر می‌شود. کنایه «ولایتی» یعنی مجری رسانه ملی دارد خط خود را می‌رود و کاری به پاسخ‌های مصاحبه‌شونده ندارد. خطی که به خط دلواپسان و نقدهایشان از گوشه و کنار مجلس یا تریبون‌هایشان شبیه‌تر است. تعبیر «محمدجواد ظریف»، وزیر امور خارجه و مسئول تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای ایران هم از رویکرد صداوسیما جالب است. او در گفت‌وگو با روزنامه اعتماد گفته بود:

«در مصاحبه تلویزیونی‌ام برخی این‌حس را پیدا کردند که بازجویی شده‌ام». اگرچه خودش گفته است: «اما خودم این‌طور فکر نمی‌کنم». در نمونه‌ای دیگرمجری با سؤالاتش درباره ابهامات قطع‌نامه از «عراقچی» او را به سمتی می‌برد که فقط چند ساعت بعد از تصویب قطع‌نامه، عضو ارشد تیم مذاکره‌کننده

را مجبور می‌کند از احتمالات و شرایط «نقض» آن از سوی ایران سخن بگوید؛ ابهاماتی که به‌نظر می‌رسد ابهامات صداوسیماست، درحالی‌که مخاطبان صداوسیما مشتاق شنیدن چیزهای دیگری‌اند؛ سخنانی درباره دستاوردهای قطع‌نامه، وضعیت بعد

از رفع تحریم‌ها و گشایش‌های بعد از آن در زندگی روزمره خود.

جای این تحلیل‌ها در صداوسیما خالی است.

رسانه ملی همواره در مظان این اتهام است که رفتارش جناحی است. یک‌بار «ضرغامی» رئیس پیشین، در همان روزهای بعد از خروجش از صداوسیما گفته بود: «نادیده‌گرفتن یک جناح سیاسی براساس اهداف صداوسیما بود». اگرچه او بعداً حرف خود را تصحیح کرد و گفت: «بنای حذف هیچ جریانی در دوره من در صداوسیما نبوده است. هرگز حذف یک جریان سیاسی را تأیید نمی‌کنم». حالا این بار «سرافراز» دولت را متهم به سیاسی‌کاری می‌کند و می‌گوید نقدهای دولت به رویکرد رسانه ملی سیاسی است. او در ادامه همان صحبت‌های قبلی گفته است:

«گاهی بین برخی از دولتی‌ها نسبت به صداوسیما

وجود دارد که معتقدند باید آن‌قدر سطح توقع از صداوسیما بالا رود که این سازمان همیشه بدهکار جلوه داده شود تا دولت به وظایف قانونی خود در قبال رسانه ملی برای تأمین بودجه آن عمل نکند؛ لذا اهداف دولت و چنین اظهاراتی سیاسی بوده و واقعی نیست...» از آن‌سو اما نقدهای دولت به صداوسیما تازگی ندارد و به موضوع هسته‌ای هم محدود نمی‌شود. «روحانی» شخصاً بارهاوبارها در حوزه‌های مختلف از عملکرد صداوسیما انتقاد کرده است. او یک‌بار با بیان اینکه صداوسیما در انتقاد صددرصد از این فرصت علیه دولت استفاده کرده است به کنایه گفت: «البته ما انتقاد را خوب می‌دانیم اما در بیان خدمات دولت گاهی مشکل پیش می‌آید و شاید این مشکل در دوربین‌ها و فرستنده‌های صداوسیما وجود دارد». در دوران تبلیغات انتخاباتی‌اش هم گفته بود: «صداوسیما با سانسور نمی‌گذارد صدای من به مردم برسد».

رسانه‌ای که مستثناست

نکته دیگر اینکه شورای عالی امنیت ملی در مواردی به‌خصوص مصوباتی را برای اجرا به رسانه‌ها اعلام می‌کند. فارغ از تحلیل محتوای مصوبات اما یک چیز مشخص است و آن اینکه رسانه‌ها هیچ راهی جز اجرای آن ندارند و قاعده هم برای همه رسانه‌ها یکسان است. یکی از این مصوبات مربوط به توافق هسته‌ای است و اینکه رسانه‌ها از انتشار مطالبی در مخالفت با توافق منع شده‌اند. سخنگوی وزارت ارشاد دیروز درباره این ابلاغیه گفته است:

«توافق هسته‌ای، توافق یک جریان سیاسی با یک کشور خارجی نیست بلکه موضوع مهمی است که زیر نظر رهبر معظم انقلاب و با تدابیر قوای سه‌گانه صورت گرفته و نمی‌تواند به‌راحتی موردنقدهای ناروا قرار گیرد. طبیعی است که باید سازوکاری برای نحوه پرداختن به این موضوع در رسانه‌ها فراهم می‌شد؛ چراکه همان‌طورکه رهبر معظم انقلاب بعد از این توافق فرمودند، باید متانت و وحدت حفظ شود و نباید این مسئله دودستگی و پراکندگی در جامعه بشود». او در انتها تأکید کرده است: «مصوبات شورای عالی امنیت ملی برای همگان لازم‌الاجراست و ما هم این مصوبه را براساس قانون مطبوعات در رسانه‌ها ابلاغ کردیم». با این توضیح جای این پرسش باقی است که آیا صداوسیمای ملی در اجرای مصوبات شورای عالی امنیت ملی از دیگر رسانه‌ها استثناست؟

سه‌شنبه • ۶ مرداد ۱۳۹۴

الو شرق
۰۲۶۰۸۸۶۴۰

sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۰۰۰۴۶۹۹

- سرنوشت نامعلوم:** برخی روزها و عیدها، مؤسسه‌هایی با نام‌های مختلف در سطح شهر، صندوق‌های جمع‌آوری کمک‌های مردمی می‌گذارند و مشخص نیست سرنوشت پول‌های اهدائی چه می‌شود؟ هیچ ارگان یا سازمانی برای روشن‌شدن افکارعمومی به این‌گونه مسائل رسیدگی می‌کند؟
- علی‌اکبر فرقانی**
 - شوش زدگی!** میدان شوش و چهارراه مولوی با وجود معتادان و افراد معلوم‌الحال چهره زشتی به خود گرفته است؛ به‌طوری‌که خانواده‌ها و ساکنان امنیت ندارند. مسئول جمع‌آوری، ساماندهی و برقراری امنیت در این محله‌ها کیست؟
 - احمد قاسمی**
 - شهرداری با شرکت واحد همکاری کند!** به اطلاع شهردار محترم تهران می‌رساند، بسیاری از خطوط با کمبود اتوبوس مواجه هستند و مسافران مجبورند وقت مفیدشان را در ایستگاه‌ها هدر دهند. روابط‌عمومی شرکت واحد هم در پاسخ به مشکلات مربوط به کمبود اتوبوس‌ها، واگذارشدن بودجه برای خرید اتوبوس‌های جدید را دلیل این مسئله عنوان می‌کند. مسافرانی که وسیله شخصی ندارند و هر روز مجبورند از اتوبوس استفاده کنند، تکلیف‌شان چیست و چرا شهرداری برای رفع این مشکل چاره‌ای اساسی نمی‌اندیشد و با شرکت واحد همکاری نمی‌کند؟
 - علی از مسافران دامن‌ی شرکت واحد**
 - با دست‌فروشان مترو برخورد نکنیم.** دست‌فروشان جوانان بی‌کاری هستند که برای خود ایجاد خوداشتغالی کرده‌اند. بیکاری این جوانان باعث افزایش بزهکاری بر اثر گرسنگی و بیکاری می‌شود. ضمن اینکه اجناسی که در مترو ارائه می‌شوند، اجناسی با قیمت مناسب و کیفیت متوسط هستند.
 - محمد. م از تهران**
 - لطفاً پیگیر افزایش حقوق نیروهای قراردادی با مدت موقت وزارت نفت باشید.** چندسال است که می‌خواهند حقوق این پرسنل را براساس سابقه و مدرک افزایش دهند
 - چرا شرکت واحد برای تهرانپارس از اتوبوس‌های فرسوده استفاده می‌کند؟** آیا همه امکانات خوب از آن بالای شهر است؟